

[Thisted Knudsen.]

over for og forståelse af den tankegang, der ligger bag dette forslag til beslutning. Men det er jeg altså ikke. Den højtærede finansminister sagde tydeligt fra. Det kunne ikke lade sig gøre at gennemføre vort forslag hverken af skattemæssige eller af statsfinansielle grunde.

Vi har flere gange understreget den tankegang, der ligger bag vor stilling til beskatning af jordværdierne, og jeg vil gerne understrege på ny, at når sognekommuner og amtskommuner udskriver skat på jordværdierne efter et stigende behov, mener vi, at så må det være nok. Staten har så mange andre muligheder skattemæssigt set, og den jordbeskatning, vi skal have her, bør efter vor opfattelse helt og fuldt komme kommunerne til gode. Det er et principielt synspunkt. Man kan gøre skatterne større eller mindre på jordværdierne, men vi mener altså, at denne statsgrundskyld burde afvikles. Den burde afvikles på dette tidspunkt, hvor statens finansielle stilling er således, selv om finansministeren er betænkelig, at man forsvarligt kan afvikle den.

Det, der sker nu, er, at statsgrundskylden stiger. Det sker hvert fjerde år, når vurderingerne stiger, og de rent foreløbige oplysninger, vi har, viser, at der er sket meget betydelige stigninger i jordværdierne. Selv om ikke resultatene fra alle vurderingskredsene endnu er indkommet, synes tendensen efter de foreliggende resultater at være, at jordværdierne i København stiger med 32,9 pct., i Københavns amt med 64,2 pct., i købstæderne med 40,5 pct. og i sognekommunerne med 28,3 pct. Disse tal skal stort set nok vise sig at holde, og det vil altså i praksis sige, at når vi når 1. april, vil der tilflyde finansministerens kasse betydelige beløb fra jordværdierne.

Kunne vi ikke blive enige om at afskaffe statsgrundskylden helt, så var der efter min opfattelse i hvert fald det problem tilbage, om man ikke i en situation som den nuværende, hvor vi ved, at disse skatter tynger, hvor vi ved, at regeringen har erkendt det ved at fremsætte lovforslag om ændringer i den faste kommunale beskatning, i hvert fald kunne se bort fra disse stigninger og reducere promillen, således at det beløb, som finansministeren fik ind i sin kasse, ikke blev større. Jeg sagde ved behand-

lingen af lovforslagene om den amtskommunale og den sognekommunale beskatning, at når man var kommet igennem regnestykket, skulle det nok vise sig, at der i kroner og øre ikke blev tale om nogen væsentlig lettelse for ret mange ejendomme, og de erfaringer, man har indhøstet indtil nu, viser, at de lovforslag, som regeringen gennemførte, blot har taget toppen af stigningen; de har i alt fald ikke medført nogen væsentlig nedsættelse af den faste beskatning. Det er en mølle, der stadig maler nye skatter, og det, vi gerne ville have den højtærede finansminister til at forstå, var, at skal vi have skatter på jord og ejendom; skal de være faste, ikke mindst når det gælder landbrugsjorden, er det urimeligt, at de stiger, uanset hvordan konjunkturerne i øvrigt er for erhvervet.

Det er altså et principielt standpunkt, vi her giver udtryk for, og jeg havde håbet, at i alt fald finansministeren ville se på de stigninger, der kommer over det ganske land, når de nye vurderinger skal lægges til grund for beregningen af statsgrundskylden.

Jeg skal anbefale det forslag til beslutning, der her foreligger, og jeg håber, at der i alt fald findes nogle velvillige i de andre partier over for tankegangen bag dette forslag.

Holger Eriksen: I og for sig finder jeg ingen anledning til at gå ind i en længere debat om dette forslag, da dets principper er gennemdrøftet adskillige gange i den senere tid. Når talen var om kommunal grundskyld, kunne man dog henvise til den forskel, der var på denne fra kommune til kommune, men noget sådant foreligger jo aldeles ikke her.

Hvad beskatningen af bygningsværdi eller forskelsværdi, som det officielt hedder, angår, er der fra mit partis side ingen uenighed om, at den bør afskaffes, men det må naturligvis ske i et rimeligt tempo.

Derimod kan der ikke være tale om at røre ved grundskylden. At den vil give mere i penge på grund af værdistigningen, således som det ærede medlem hr. Thisted Knudsen har anført, er jo givet, men på den anden side må man erindre, at de penge, som man betaler med, også er mindre værd end de penge, man anvendte for 4 år siden, da vi havde den sidste vurdering. Hvor der ikke